93769 ـ خروج منی بدون شهوت روزه را باطل نمی‌کند

سوال

در ماه رمضان هر روز از من منی خارج می‌شود به طوری که نمی‌توانم روزه بگیرم و این چیز در روزهای عادی سال برایم اتفاق نمی‌افتد. من هیچ بیماری خاصی ندارم، الان باید چکار کنم؟ به ویژه انکه روزهای رمضان می‌گذرد بدون آنکه بتوانم روزه بگیرم؟ توضیح: یک ماه قبل به عمره رفتم و همین چیز برایم رخ داد. خواهش می‌کنم توضیح دهید.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

متوجه نشدیم منظور شما از اینکه در مضاه رمضان روزانه از من منی خارج می‌شود چیست؟

۱ـ اگر منظور شما این است که دچار احتلام (رویای جنسی در خواب) می‌شوید و منی از شما خارج می‌شود، باید بگوییم این زیانی به روزه‌ی شما وارد نمی‌سازد، زیرا خارج از اراده‌ی انسان است.

۲ـ و اگر منظورتان خروج بدون اراده‌ی منی در حال بیداری است و مطمئن هستید که آنچه خارج شده منی است، این غالبا به سبب بیماری است و جمهور علما از جمله حنفیان و مالکیان و حنبلیان بر این نظر هستند که این خروج بی‌اراده باعث وجوب غسل نمی‌شود و رای صحیح همین است. به پاسخ سوال شماره‌ی (84409) مراجعه کنید.

این خروج منی در حال بیداری نیز روزه را باطل نمی‌کند زیرا بدون اراده و غیر عمد است.

ابن قدامه ـ رحمه الله ـ می‌گوید: اگر با دستش استمنا (خود ارضایی) کند روزه‌اش باطل نیست مگر آنکه منی از وی خارج شود که در این صورت روزه‌اش فاسد است، اما اگر منی بدون شهوت از وی خارج شود مانند کسی که به سبب بیماری منی یا مذی از وی خارج می‌شود اشکالی بر وی نیست زیرا بدون شهوت از وی خارج شده و بیشتر به ادرار شبیه است، و چون بدون اختیار او و بدون آنکه خروج منی به سبب کار وی باشد [از وی خارج شده، روزه‌اش باطل نیست] و شبیه احتلام است المغنی (۳/ ۲۱) به اختصار.

نتیجه اینکه منی اگر بدون عمل شخص نه از طریق دست و نه لمس و نه نگاه مداوم [به زنان یا تصاویر تحریک کننده] از وی خارج شود این روزه‌اش را باطل نمی‌کند و معمولا خروج منی به این صورت [یعنی بدون دلیل] به سبب یک اشکال یا بیماری است.

۳ـ اما استمنا یا خودارضایی یعنی خارج کردن منی با دست یا با نگاه کردن مداوم و پشت سرهم به صحنه‌های تحریک آمیز علاوه بر گناه بزرگ باعث بطلان روزه می‌شود، زیرا وی در این حالت دو گناه را انجام داده است: اول استمنا و سپس باطل کردن عمدی روزه در روز رمضان که گناهی بس بزرگ است و درباره‌ی آن وعید و تهدید شدیدی وارد شده چنانکه ابن خزیمه (۱۹۸۶) و ابن حبان (۷۴۹۱) از ابوامامه باهلی ـ رضی الله عنه ـ روایت کرده‌اند که گفت: از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ شنیدم که می‌فرمود: در حالی که خواب بودم دو مرد به نزدم آمدند و بازویم را گرفتند و مرا به کوهی بردند که پرسنگلاخ و مسیرش سخت بود. گفتند: بالا برو. گفتم: من توانش را ندارم. گفتند: ما آن را برایت آسان می‌کنیم. پس بالا رفتم تا آنکه بر روی کوه صداهای بسیار بلندی را شنیدم. گفتم: این صداها چیست؟ گفتند: این ناله‌ی جهنمیان است. سپس مرا بردند تا آنکه گروهی را دیدم که از پشت پاهایشان آویزانند و لب‌هایش پاره است و از آن خون می‌ریزد، گفتم: این‌ها که هستند؟ گفت: این‌ها کسانی هستند که قبل از پایان روزه‌شان افطار می‌کردند (شیخ آلبانی در صحیح موارد الظمآن به شماره‌ی ۱۵۰۹ آن را صحیح دانسته است).

۴- و یا شاید دچار اشتباه شده‌اید و منی را از مذی یا ودی تشخیص نداده‌اید چرا که این دو روزه را باطل نمی‌کنند.

تفاوت مذی و ودی با منی:

مذی مایعی است رقیق و لزج که هنگام ملاعبه یا تخیل جنسی یا اراده‌ی عمل جنسی یا نگاه به عوامل تحریک آمیز جنسی خارج می‌شود و ممکن است انسان خروج آن را احساس نکند.

ودی آبی است سفید و غلیظ که معمولا به صورت چند قطره پس از ادرار خارج می‌شود. هر دوی این موارد (مذی و ودی) نجس هستند و وضو را باطل می‌کنند اما نجاست مذی سبک‌تر است و با پاشیدن آب بر روی آن پاک می‌شود اما باید به همه‌ی محلی که مذی به آن رسیده آب پاشیده شود نه آنکه صرفا بر روی کشیده شود.

اما این دو باعث وجوب غسل و بطلان روزه نمی‌شوند.

منی اما آبی است سفید رنگ که با فشار و در چند ضربه خارج می‌شود و در پی آن به انسان احساس سستی دست می‌دهد. مرطوبِ آن بویی مانند خمیر یا ثمره‌ی نخل نر می‌دهد و خشک آن بویی شبیه به سفیده‌ی تخم مرغ دارد. منی پاک است (نجس نیست) ولی غسل را واجب می‌کند، اما اگر در بیداری و بدون شهوت و بدون اراده خارج شود چنانکه گفتیم غسل را واجب نمی‌کند.

اما خروج منی در سفر عمره چنانکه گفتید اگر در حالت خواب بوده احتلام است و باید غسل کنید و وارد شدن به مسجد الحرام و طواف برای شخص جُنُب جایز نیست. اما اگر این خروج منی به هنگام روز و بدون اراده بوده نیازی به غسل ندارد اما باید وضو بگیرید.

امیدواریم پاسخ شما را داده باشیم اما اگر هر گونه اشکال یا ابهامی باقی ماند لطفا دوباره سوالتان را مطرح کنید و از پاسخ دادن به شما مسرور خواهیم بود.

والله اعلم.